

ת"פ 49149/02/12 - מדינת ישראל נגד ד ד ע

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 49149-02-12 מדינת ישראל נ' ע

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ד ד ע

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד לאה בירק

הנאשם בעצמו

גזר דין

לאחר ניהול הליך של הוכחות הורשע הנאשם בשתי עבירות של אימים ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

ביום 26/10/09 במהלך ויכוח עם אשתו - המתלוננת אודות מסמכים של הנאשם אשר הונחו על שולחן, איים הנאשם על המתלוננת.

ביום 15/10/09 עת נטלה המתלוננת עיתון מידי בנה בן העשר והניפה אותו לעברו, איים הנאשם על המתלוננת.

בתאריך 15/8/09 לאחר שהמתלוננת היכתה קלות על ישבנו של בנה בן העשר, דחף הנאשם את המתלוננת לכיוון הקיר. כתוצאה מכך נחבט ראשה בקיר ונגרמו לה סימנים בזרוע.

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על אוטונומיות הפרט שלו, לבל יופנה כלפיו מלל מאיים.

לטעמה של המאשימה מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלה משמעותית ועניינה פגיעה בתא המשפחתי והביאה מהלכות ביהמ"ש העליון על מנת להציג הכיצד רואה ביהמ"ש העליון בחומרה מעשים מעין אלה.

המאשימה ציינה כי יש לבחון את טיב המלל המאיים והאם נתלוו אליו מעשי אלימות אם לאו וכן יש לבחון את מעשי האלימות ואת הנזק שנגרם בעקבותיהם. עוד ביקשה לבחון את הפסול המוסרי שיש במעשים מעין אלה.

לטעמה של המאשימה מתחם הענישה ראוי לפרט האישום הראשון שעניינו איומים, נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ופיצוי למתלוננת.

מתחם הענישה הראוי לפרט האישום השני שענינו איומים, נע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות בצד קנס ומתחם הענישה הראוי לפרט האישום השלישי שענינו אלימות, נע ממספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

התביעה הוסיפה כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וכי המתלוננת נאלצה להעיד בבית המשפט והגם שאין בכך נסיבה לחומרה, הרי שאין הנאשם זכאי להקלה בעונשו.

עוד ביקשה התביעה לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי ובכלל זה הדגישה כי הוא הורשע בעבר פעמיים בעבירות אלימות ופגיעה בפרטיות שכוונו כלפי אותה מתלוננת ממש.

התביעה הפנתה אל תסקיר שירות המבחן, לפיו אין הנאשם נוטל אחריות על מעשיו ומסרב להסתייע בטיפול המתאים למצבו וכי קיים סיכון להישנות עבירות אלימות.

לאור כל האמור לעיל, עתרה התביעה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, בצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

מטעם הנאשם העיד מר משה מוסקוביץ כעד הגנה.

העד סיפר כי הוא ראש קהילה ומתנדב בארגונים וולונטריים שונים ואשר על כן רבים בעיר אלעד מכירים אותו והוא מכיר רבים מן התושבים.

הוא סיפר כי הנאשם פעיל מאוד בעזרה לנוער בעייתי ובשיתוף עם גורמי רווחה ועם המשטרה מסייע לנוער זה.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם התגרש מהמתלוננת והציגה תעודת גירושין. כן הציגה מסמכים על מצבו הרפואי של הנאשם, ועל היותו סובל מפוסט טראומה ובעל נכות נפשית. עוד הוצג מסמך לפיו הוכרז הנאשם כפושט רגל.

ב"כ הנאשם הדגישה כי לגבי עבירת האיומים קיים מנעד רחב מאוד של מתחם ענישה ובענייננו מדובר בעבירות איומים מן הרף הנמוך. כך גם הצביעה על הנסיבות המיוחדות בהן נעברה עבירת האלימות.

מעבר לרקע לביצוע המעשים, הדגישה ב"כ הנאשם את רקעו הנפשי של הנאשם ולפיכך לטעמה יש להטיל עליו ענישה ברף התחתון של מתחם הענישה.

עוד ביקש להעניק משקל נכבד לחלופי הזמן הרב מאז ביצוע המעשים ולכך שמאז ביצועם התגרשו בני הזוג והנאשם הוכרז פושט רגל.

הנאשם אב לשבעה ילדים ומצוי בקשר טוב עימם.

לאור כל אלה, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בעונש צופה פני עתיד ולחלופין להטיל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה יותר.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא גרוש בשנית וכי אשתו השניה לשעבר היא המתלוננת בתיק. הוא אב לשבעה ילדים, כאשר עם שתי בנותיו מנישואיו הראשונים אינו מקיים קשר כלל. הנאשם אינו עובד ומתקיים מקיצבת הבטחת הכנסה. הוא מסר כי הקים עמותה לעזרה לבני נוער דתיים במצוקה ובעיקר מייעץ לבני נוער שנפלטו ממסגרות לימודיות.

הנאשם נפצע במהלך שירות מילואים והוכר כסובל מפוסט טראומה אך לא הקפיד על נטילת הטיפול התרופתי שהומלץ לו.

הנאשם הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום וחזר על עמדותיו אותן הביא במהלך ניהול ההליך בבית המשפט. לתפיסתו מדובר בתלונות שווא שהגישה המתלוננת. הוא תאר את הקושי שלו במציאת עבודה ולדבריו זאת בשל הרשעותיו הקודמות. הוא מסר כי הוא חש נרדף על ידי גורמי המדינה.

המתלוננת סיפרה לשירות המבחן על שנים רבות של קנאה, אלימות מילולית ורכושנות מצד הנאשם ועל סרובו של הנאשם לקבל טיפול למרות בעייתו. עם זאת, כך ציינה היה הנאשם אב מסור והשתתף במטלות הבית. באשר לעבירות, ציינה כי מדובר היה בתקופה משברית וכי לאחר מכן סרב הנאשם לתת לה גט זמן רב וסוף דבר התגרשו בשנת 2013 לאחר מעורבות של גורמים רבניים. כיום מקיימים קשר סביב הילדים ואין היא חוששת מפניו. היא סיפרה כי הבנים מקיימים עם הנאשם קשר רופף והבנות אינן נמצאות עימו בקשר כלל.

שירות המבחן התרשם כי עמדתה של המתלוננת כלפי הנאשם מאוזנת ולתפיסתה קשייו הרגשיים של הנאשם

הם הבסיס להתנהגותו ולדפוסיו האלימים והתוקפניים.

שירות המבחן ציין כי לאורך השנים סרב הנאשם לטיפול וגם להצעת שירות המבחן לעשות כן - סרב.

שירות המבחן סבור כי קיים סיכון להישנות עבירות מעין אלה גם בעתיד.

בהעדר אחריות, ומשהנאשם מתקשה לבחון את דפוסי התנהגותו הבעייתיים ושולל צורך בטיפול אין שירות המבחן יכול לבוא בהמלצה בעניינו.

שירות המבחן ציין כי יתכן ועונש מאסר בדרך של עבודות שירות עשוי להפחית את הסיכון בהישנות עבירות.

מעשיו של הנאשם פוגעים במארג העדין השורר בתא המשפחתי ויש בהם כדי לפגוע בהגנה על גופה, שלומה וכבודה של המתלוננת. בתי המשפט אמרו לא אחת כי יש לתרום בענישה הולמת למיגורה של תופעה פסולה זו שעניינה אלימות ואיומים בתא המשפחתי.

מתחמי הענישה שהוצגו על ידי התביעה ראויים ומתאימים.

בעניינו מצא הנאשם לאיים על המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות וכן לנקוט כלפיה באלימות בהזדמנות נוספת. מדובר בשלוש הזדמנויות שונות שהשתרעו על פני תקופה של מספר חודשים.

ועם זאת אין המעשים כולם מצויים ברף הגבוה של מעשים מעין אלה.

יחד עם זאת יש לייחס משנה חומרה למעשיו של הנאשם, שכן בעברו הפלילי שלוש הרשעות קודמות מהן שתיים כלפי אותה מתלוננת ממש.

האחת משנת מ-10/9/09, דהיינו בתקופה בה עבר את העבירות בתיק דן, בעבירות של פגיעה בפרטיות שנעברו בשנת 2004.

לא היה בהרשעה זו כדי להרתיעו והוא המשיך במעשיו ובאיומים גם בחודש אוקטובר 2009 בשתי הזדמנויות כמתואר לעיל.

ההרשעה הנוספת היא מיום 31/1/10 בגין שתי עבירות של איומים שנעברו בשנת 2007.

נראה, איפוא, כי אכן מדובר בדפוס התנהגות.

הנאשם אינו נוטל אחריות כלשהי על מעשיו.

אם לא מצאתי להחמיר עם הנאשם כפי שאכן ראוי היה לעשות הרי זה משום התחשבות במצבו הרפואי והנפשי, אם כי יש ליתן משקל מסויים בלבד למצב זה, כיוון שהנאשם עצמו אינו מסייע לעצמו, משהוא אינו נוטל את הטיפול התרופתי המתאים ומסרב לאורך כל השנים לטיפול המוצע לו.

עוד נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמצבו הכלכלי, כפי שעלו מהתסקיר ומטיעוני באת כוחו. כן התחשבתי בכך שהנאשם והמתלוננת התגרשו.

כן נתתי משקל לא מועט לחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות ולחלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, מבלי להתעלם מכך שבהליך זה נוהלו הוכחות.

לאחר שיקול מכלול השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם -

שלושה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחות דעתו מיום 21/9/15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, עדת התביעה מס' 1 בכתב האישום, בסכום של 1000 ₪.

סכום זה יופקד בקופת ביהמ"ש בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/1/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 8/12/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

ככל שיש הפקדות במזומן בתיק זה, הן יושבו לנאשם, בכפוף לכך שאין עיקול כלשהו מוטל על כספיו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ו, 23 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.